

[Indenrigsministeren.]

alder svulmet overordentlig stærkt op, og Hovedposterne er Vejvæsenet og Medicinalvæsenet. I Finansaaret 1924—25 udgjorde disse to Poster 31,3 Mill. Kr. af et samlet Udgiftsbeløb paa 42,6 Mill. Kr.; disse to Poster androg med andre Ord $\frac{3}{4}$ af samtlige Amtskommuners Behov.

Under Hensyn til den mægtige Byrde, der saaledes paahviler Ejere af fast Ejendom paa Landet, er det slet ikke underligt, at Kravet om en Omlægning af disse Skatter er fremført og fremført med voksende Styrke. I Indledningen til Lovforslagets Bemærkninger vil man finde redegjort for de landsomfattende Kommunalorganisationers Stilling til denne Sag. De Hensyn, der ved Landkommunallovens Tilblivelse i 1867 førte til at lade Ejendomsbesidderne, om jeg saa maa sige alene, bære Byrden af Amtskommunernes Fornødenheder, kan ikke længere siges at være til Stede. Udviklingen af Kommunikationsmidlerne med den kolossalt øgede Fjerntrafik paa Landevejene minder ikke i fjerneste Maade om de Befordringsvilkaar, man for snart 70 Aar siden levede under, Befordringsvilkaar, som gjorde Trafikken paa Landevejene til et rent lokalt Fænomen og derfor ogsaa gjorde det naturligt, at Byrden til Landevejenes Vedligeholdelse paalignedes lokalt. Jeg minder om den store Vækst af den sociale Forsorg i alle dens Grene, ikke mindst paa Sygevæsenets Omraade; om Stationsbyernes Udvikling til smaa Købstæder, i hvert Fald i Henseende til Størrelse, og om meget andet indenfor den Udvikling, som i de sidste Par Menneskealdrer er foregaaet, og som har øget Amtskommunernes Udgifterposter i overordentlig og i stærkt stigende Grad ved Foranstaltninger, som Amtskommunerne har maattet skride til, og som kommer samtlige Beboere i Amtet, ja, mangfoldige udenfor Amtets Grænser til gode, saaledes at man ingenlunde længere kan sige, at Hovedposterne paa Amtsbudgetterne har den nære Tilknytning til Ejendomsbesiddelse, som de i svunden Tid havde.

Jeg skal nu ikke komme ind paa en mere dybtgaaende Behandling af Vejudgifterne; man vil paa første Side i Bemærkningerne til Lovforslaget nederst i anden Spalte finde en Redegørelse for disse Forhold. De samlede Vejudgifter er nemlig i fremtrædende Grad aflastet ved den Overførelse til Kommunerne, ogsaa til Amtskommunerne, af Provenuet af de forskellige Motorafgiftslove, som i de senere Rigsdagssamlinger og navnlig i sidste Samling har fundet Sted, og man tør vel derfor

regne med, at Amtskommunernes Bidrag til Vejene i den nærmest kommende Tid ikke vil overstige en 7—8 Mill. Kr. aarlig, vel at mærke da, hvis man ikke sætter sig nye store Opgaver med Hensyn til Grundforbedringer udover det fornødne eller Anlæg af nye Veje.

For den anden Hovedposts Vedkommende, Medicinalvæsenet, er Regeringen af den Opfattelse i Henhold til, hvad jeg allerede har fremført, at her bør der ske en Ændring. Udgifterne til Medicinalvæsenet virker i den Grad til Gunst for Befolkningen i Almindelighed, at der ikke kan siges fortsat at være Rimelighed i, at denne voldsomt øgede Byrde, som har fundet sit Udtryk i de kolossalt stigende Amtsskatter, i alt væsentligt skal bæres af Ejendomsbesidderne. Ogsaa andre Kredse i Befolkningen bør deltage i denne store Byrde, som først og fremmest skyldes den stærkt stigende Udvikling og Forøgelse af Amtssygehusene til Gavn for hele Amtets Befolkning, ikke mindst for de økonomisk svageste.

Jeg skal give nogle enkelte Oplysninger i saa Henseende. Der findes her i Landet efter de Oplysninger, der er tilgaaet Indenrigsministeriet, 130 Amtssygehuse, dels rene Amtssygehuse, dels saadanne, som man deler med Købstadkommuner i Amtet. Paa Øerne findes 56, i Jylland 74. Paa Øerne indeholder disse Sygehuse 4 542 Sengepladser, i Jylland 5 854, det vil sige paa Øerne 3,6 pr. 1000 Indbyggere, i Jylland 3,7. Landet over er man altsaa, naar man regner disse Gennemsnitstal ud, nogenlunde ens og jævnt forsynet med Plads paa Sygehuse, selv om der er en betydelig Variation fra Amt til Amt — lad mig blot nævne, at Sengepladsernes Antal pr. 1 000 Indbyggere i Præstø Amt kun er 2,7, men i Københavns Amt 4,6, i Aabenraa Amt 2,1, men i Aarhus Amt 4,8; men naar man tager samtlige jyske Amter og samtlige Ø-Amter, faar man altsaa gennemsnitlig nogenlunde det samme Tal.

Sygedagenes Antal er opgjort til godt 3 Millioner aarlig, det vil altsaa sige 1 Sygedag pr. Indbygger i Landet. Heraf er 1,8 Millioner Sygedage faldet paa Sygekassepatienter, $\frac{1}{2}$ Million paa selvbetalende og $\frac{1}{4}$ Million paa hver af følgende Klasser: Fattigpatienter, vederlagsfri Indlæggelse i Henhold til Epidemiloven og Andre Patienter. Aldersrentenydernes Sygedagetal er forholdsvis ringe under Hensyn til, at der her er Tale om gamle Mennesker, idet der i det Aar, for hvilket jeg her har Opgørelse,